

Finansministeren fandt ved samme Lejlighed Anledning til at gentage og underbygge nogle Udtalelser, som han tidligere havde fremsat i Folketinget, nemlig „for det første, at det er en meget uheldig Regel, ikke mindst i urolige Aar som disse, at *Forslaget til Finansloven skal fremlægges et halvt Aar før den begynder at træde i Kraft*, det vil sige halvandet Aar før den slutter med at være i Kraft. Det er ikke blot et halvt Aar før den skal begynde at træde i Kraft, men det er et Rigsdags-Halvaar, det er det Halvaar, hvor Rigsdagen er inde fra Oktober til April, og det er derfor det halve Aar, hvor de mange Beslutninger af finansiell Karakter bliver taget. Det er derfor klart, at ikke mindst i økonomisk bevægede Tider vil der ganske givet kunne indtræffe meget store Forskydninger i Budgettets Stilling i Løbet af dette halve Aar. Dertil kommer, at den Form for Statsbudget, vi anvender her i Landet, er overmaade omfattende og kompliceret. En dansk Finanslov er en tyk Bog, den er ledsaget af et Bind Anmærkninger, som er en endnu tykkere Bog. Jeg kan til Sammenligning anføre, at en engelsk Finanslov, der dog drejer sig om langt større Beløb, er en Pjece paa omkring ved 50 Sider. Dette betyder naturligvis, at *der forelægges Rigsdagen et meget detailleret Materiale*. Dertil kommer at man *behandler Ændringer i Forslaget paa en tilsvarende detailleret Maade*. Derfor har Folketinget forleden Dag skullet tage Stilling til ikke mindre end 522 Ændringsforslag, som var Resultatet af Beslutninger truffet i Vinterens Løb. Det er noget, der gør det meget vanskeligt at faa Overblik over Forholdet. Man kunde vente, at dette uhyre detailleerede Materiale, som forelægges Rigsdagens Ting, vilde sætte Rigsdagen i Stand til meget nøje at følge Statens finansielle Stilling og Udvikling. Jeg er imidlertid bange for, at netop de mange Detailler og de lange Perioder, hvorunder Finanslovforslaget er til Behandling, gør, at det bliver meget svært at faa Overblik, fordi det Materiale, man faar, er stærkt forældet, inden det bliver færdigbehandlet. Det kan derfor let gaa saadan, at naar man har et tykt Finanslovforslag plus 522 Ændringer, kan der ske det gammelkendte, at man ikke kan se Skoven for bare Træer. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at den omfattende Budgetkontrol, som Rigsdagen formelt har, ikke har den reelle Værdi, som man kunde vente efter Budgetmaterialets papirmæssige Omfang.“

Finansministeren mente derfor, det vilde være „ønskeligt og i Realiteten gøre Rigsdagens Budgetkontrol mere effektiv, hvis man kunde komme ind paa en *Forenkling* af dette System, saa at det Materiale, man faar, maaske indeholder færre Detailler og navnlig saaledes, at Finanslovforslaget bliver frem-